

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สารภูน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๙ - ๓๖/๒๕๔๗

วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๗

เรื่อง ศาลล้มละลายกลางส่งคำตัด裁ของลูกหนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) และพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ส่งคำตัด裁ของลูกหนี้ในคดีหมายเลขดำที่ ๑. ๑๔๒๒/๒๕๔๕ และคดีหมายเลขดำที่ ๑. ๘๕๕/๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ในประเด็นว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๗ หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงตามคำร้อง สรุปได้ดังนี้

คำร้องที่ ๑

๑. บริษัท บริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องต่อศาลล้มละลายกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑. ๑๔๒๒/๒๕๔๕ โดยมีบริษัท ไทยไอโซวอล์ จำกัด ลูกหนี้ที่ ๑ บริษัท โอมะไฮลดิ้ง จำกัด ลูกหนี้ที่ ๒ นายชาย โอมะวิสุทธิ์ ลูกหนี้ที่ ๓ จำกัด เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ของลูกหนี้ทั้งสามเด็ดขาดและพิพากรณาให้ลูกหนี้ทั้งสามเป็นบุคคลล้มละลาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่พิทักษ์ทรัพย์ เข้าดำเนินการจัดการเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินต่อไป

๒. คำฟ้องสรุปว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ บริษัท บริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด โจทก์ ได้รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพหรือสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้อง ตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นทั้งหมดจากบริษัทเงินทุน ชนชาติ จำกัด (มหาชน) ซึ่งรวมถึง สินเชื่อหรือหนี้ของลูกหนี้ทั้งสามด้วย ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ เป็นเหตุให้โจทก์ได้มาซึ่งสิทธิต่างๆ อันบริษัทเงินทุน ชนชาติ จำกัด (มหาชน) มีเหนือลูกหนี้ ทั้งสาม

๓. ลูกหนี้ที่ ๑ และลูกหนี้ที่ ๓ ให้การปฏิเสธฟ้อง และต่อสู้ว่าหนี้ของโจทก์ยังกำหนดจำนวน ได้ไม่นับนอน ลูกหนี้ทั้งสามยังมีความสามารถชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ได้ครบถ้วน ไม่สมควร

ที่ศาลจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและสั่งให้ลูกหนี้ทั้งสามเป็นบุคคลล้มละลาย พร้อมกันนั้น ลูกหนี้ที่ ๑ และลูกหนี้ที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลาง เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า พระราชนัดดาแก่ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ และพระราชนัดดาบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ที่กำหนดให้รับโอนหนี้มาโดยมิต้องบอกกล่าวแก่ลูกหนี้โดยอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทกฎหมายที่จำกัดสิทธิของลูกหนี้ในฐานะที่ลูกหนี้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ซึ่งมีอยู่ก่อนแล้ว ทั้งบทกฎหมายดังกล่าวได้ตราขึ้นและมีผลใช้บังคับภายหลังจากมูลหนี้คดีนี้เกิดขึ้นแล้ว และเป็นกฎหมายที่มุ่งใช้เฉพาะลูกหนี้ ไม่ได้ใช้บังคับแก่บุคคลโดยทั่วไป ทำให้ลูกหนี้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไม่เท่าเทียมกันกับบุคคลทั่วไป ถือว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๗ ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๗๑ เป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ศาลดูการพิจารณาและพิพากษาไว้ชั่วคราว และส่งคำให้การที่ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้พิรบอมทั้งคำร้องของลูกหนี้ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยว่า พระราชนัดดาดังกล่าวเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ และขัดต่อรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น หรือไม่

๔. ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ส่งคำตัด裁ยังของลูกหนี้ที่ ๑ และลูกหนี้ที่ ๓ ผู้ร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

คำร้องที่ ๒

๑. บริษัทบริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด เจ้าหนี้เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องต่อศาลล้มละลายกลาง เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๑. ๘๕๕/๒๕๕๕ โดยมีบริษัท โรโตพลาส จำกัด ลูกหนี้ที่ ๑ นายชาญ โภษะวิสุทธิ์ ลูกหนี้ที่ ๒ นายเอกลักษณ์ บัวทอง ลูกหนี้ที่ ๓ เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ทั้งสามเด็ดขาด และพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ บริษัท บริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด ได้รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพหรือสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จากบริษัทเงินทุน ชนชาติ จำกัด (มหาชน) ซึ่งรวมถึงสินเชื่อหรือหนี้สินของลูกหนี้ทั้งสามด้วย ตามพระราชนัดดาบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

๒. ลูกหนี้ทั้งสามให้การปฏิเสธ ต่อกลับลูกหนี้ทั้งสามได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อศาลว่า พระราชนัดดาแก่ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชนัดดาบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕

เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จำกัดสิทธิฯ 逈 เนื่องในฐานะลูกหนี้ที่มีสิทธิจะได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ซึ่งมีอยู่ก่อนแล้ว เป็นบทบัญญัติที่ตราขึ้นและมีผลใช้บังคับภายในจากมูลค่าเดียวกันแล้ว และเป็นกฎหมายที่มุ่งใช้เฉพาะลูกหนี้ทั้งสาม มิได้ใช้บังคับแก่นุคคลโดยทั่วไป ทำให้ลูกหนี้ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายไม่เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๗ จึงขอให้ศาลการพิจารณาพิพากษามาตรฐานี้ไว้ชั่วคราว และส่งคำตัดสินไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดดังกล่าวขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ และขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๗

๓. ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ส่งคำตัดสินไปยังของลูกหนี้ทั้งสามผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ข้อกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๒๖ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๒๗ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยบริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง

มาตรา ๒๘ บุคคลย่อม享有สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกระเบิดสิทธิหรือเสียหายที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทำบก្រะเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวาระหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่ง หรือแก่นุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวาระหนึ่งและวาระสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอ กันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราเดชุแห่งความแตกต่างในเรื่องถินกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวาระสาม

มาตรา ๕๗ สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภcy ย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวาระหนึ่งต้องบัญญัติให้ม่องค์การอิสรภาพซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย กฎหมาย และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๓๙ ตรี การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงิน ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ไม่ต้องบอกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วาระสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๕ 在การโอนสินทรัพย์ที่เป็นสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ หากบริษัทบริหารสินทรัพย์มอบหมายให้ผู้รับชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้

ที่เกิดขึ้น การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นอันชอบด้วยกฎหมายโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ให้ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ตามวาระหนี้นี้มีหน้าที่เก็บรักษาบัญชีและรายชื่อลูกหนี้ตามสินทรัพย์ที่โอนไปแล้วนั้นไว้เป็นบัญชีเฉพาะ และให้ลูกหนี้มีสิทธิตรวจสอบบัญชีรายชื่อของตนได้

ในการณ์ที่ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้เป็นบุคคลอื่นที่มิใช่ผู้รับชำระหนี้เดิม ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์นออกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังลูกหนี้นับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้

ในการณ์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะรักษาความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และหากปล่อยเนื่นซ้าอาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ในกรณีที่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย การบอกกล่าวการโอนตามวาระสามารถกระทำโดยประกาศรายการพร้อมรายละเอียดตามสมควรในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๐๖ การโอนหนี้อันจะเพิ่งต้องชำระแก่เจ้าหนี้คนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงนั้น ถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าไม่สมบูรณ์ อนึ่ง การโอนหนี้นั้นท่านว่าจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้แต่เมื่อได้นำออกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือลูกหนี้จะได้ยินยอมด้วยในการโอนนั้น คำนึงออกกล่าวหรือความยินยอมเช่นว่านี้ท่านว่าต้องทำเป็นหนังสือ

ถ้าลูกหนี้ทำให้พอใจแก่ผู้โอนด้วยการใช้เงิน หรือด้วยประการอื่นเสียแต่ก่อนได้รับออกกล่าวหรือก่อนได้ตกลงให้โอนไปใช้ ลูกหนี้นั้นก็เป็นอันหลุดพ้นจากหนี้

มาตรา ๓๐๙ ถ้าลูกหนี้ได้ให้ความยินยอมดังกล่าวมาในมาตรา ๓๐๖ โดยมิได้อิดเอื่อนท่านว่าจะยกข้อต่อสู้ที่มีต่อผู้โอนขึ้นต่อสู้ผู้รับโอนนั้นหากไม่ แต่ถ้าเพื่อจะระงับหนี้นั้nlูกหนี้ได้ใช้เงินให้แก่ผู้โอนไปใช้ ลูกหนี้จะเรียกคืนเงินนั้นก็ได้ หรือถ้าเพื่อการเช่นกล่าวมาหนี้ลูกหนี้รับภาระเป็นหนี้อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นใหม่ต่อผู้โอน จะถือเสมือนหนึ่งว่าหนี้นั้นมิได้ก่อขึ้นเลยก็ได้

ถ้าลูกหนี้เป็นแต่ได้รับคำนึงออกกล่าวการโอน ท่านว่าลูกหนี้มีข้อต่อสู้ผู้โอนก่อนเวลาที่ได้รับคำบอกกล่าวนั้นแล้ว ก็จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่ผู้รับโอนได้ฉันนั้น ถ้าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องจากผู้โอนแต่สิทธินั้นยังไม่ถึงกำหนดในเวลานอกกล่าวใช้ ท่านว่าจะเอาสิทธิเรียกร้องนั้นมาหักกลบลบกันก็ได้ หากว่าสิทธินั้นจะได้ถึงกำหนดไม่ช้ากว่าเวลาถึงกำหนดแห่งสิทธิเรียกร้องอันได้โอนไปนั้น

ได้พิเคราะห์แล้ว มีประดีนในเบื้องต้นว่า ผู้ร้องมีสิทธิให้ศาลล้มละลายกลางสั่งคำโดยตัวเองได้แล้วมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่านั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลล้มละลายกลางสั่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งโต้แจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัย เป็นกรณีที่ต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ร้องมีสิทธิให้ศาลล้มละลายกลางสั่งคำโดยตัวเองได้และศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้

ประเด็นตามคำร้องที่ผู้ร้องโต้แจ้งว่า พระราชนำนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชนบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชนำนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ และมาตรา ๕๗ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้อง ไม่ได้ระบุบทบัญญัติของพระราชนำนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชนบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่า มาตรายได้ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ทำให้เข้าใจได้ว่า หมายถึง มาตรา ๓๙ ตรี แห่งพระราชนบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชนำนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชนบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และผู้ร้องโต้แจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ เห็นว่า ประเด็นนี้ไม่ต้องวินิจฉัย เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เท่านั้น ส่วนบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่อยู่ในระดับเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้ ส่วนประเด็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เห็นว่า ได้มีคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยว่า พระราชนำนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชนบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๙ ตรี ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

และศาลรัฐธรรมนูญได้มีกำหนดนัย ที่ ๔๐/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยว่า พระราชกำหนด
บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ “ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยเพียงว่า

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ ตรี ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ หรือไม่ พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗
เป็นบทบัญญัติรับรองเรื่องการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในฐานะผู้บริโภค โดยให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการ
ตามที่กฎหมายบัญญัติและกฎหมายดังกล่าวต้องบัญญัติให้มีองค์การอิสระ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทน
ผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตราชฎหมาย กฏ และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนด
มาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ส่วนพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕
มาตรา ๓๙ ตรี ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติเรื่อง
การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์มีการควบกิจการเข้าด้วยกันหรือควบ
กิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่นว่า ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
โดยการโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยก ข้อต่อสู้
ตามมาตรา ๓๐๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งบัญญัติให้เพิ่ม
มาตรา ๓๙ ตรี ในพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มีเหตุผลในการบังคับใช้ว่าเป็น
การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานะหรือการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและ
เข้มแข็ง และเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคง
ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ประกอบกับพระราชกำหนดดังกล่าวได้บัญญัติให้เพิ่มมาตรา ๓ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ว่า “มาตรา ๓ ทวิ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมาย
เกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ
หรือประกอบอาชีพ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐
วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ทำให้เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ฯ
ไม่ได้กระทบสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภค แต่อย่างใด ดังนั้น มาตรา ๓๙ ตรี แห่งพระราชบัญญัติ
การธนาคารพาณิชย์ฯ ซึ่งบัญญัติเงื่อนไขการโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ที่มีการควบกิจการว่า

การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการไม่ต้องบอกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกทั้งลูกหนี้ยังมีสิทธิที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๙ วิรrocสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗

ประเด็นที่ ๒ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๗ หรือไม่ พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติรับรองในการที่บุคคลจะอ้างสักดีศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตน ทราบเท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดต่อศีลธรรม อันดีของประชาชน อีกทั้งยังเป็นบทบัญญัติประกันสิทธิของบุคคลว่า เมื่อได้สิทธิของบุคคลที่รัฐธรรมนูญ รับรองไว้ถูกละเมิด บุคคลนั้นสามารถใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ เพื่อเป็นหลักประกันว่า ถ้าสิทธิของตนถูกละเมิด ก็จะได้รับการเยียวยาโดยองค์กรศาล ส่วนพระราชกำหนด บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ บัญญัติเรื่องการโอนสินทรัพย์ที่เป็นสิทธิเรียกร้อง จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ในกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์มอบหมายให้ผู้รับ ชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ที่เกิดขึ้น ให้ถือว่าการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าว เป็นอันชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ต้องบอกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๙ วิรrocสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ โดยมีเหตุผลในการตราพระราชกำหนดบริษัท บริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่า เพื่อให้สถาบันการเงินที่มีปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมาก สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ทั้งจะเป็นการเพิ่มทุนและสร้างความสามารถในการให้สินเชื่อของภาคเศรษฐกิจ และเป็นกรณีนุกเดินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคง ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เห็นได้ว่า การที่พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ บัญญัติเรื่องการโอนสินทรัพย์ที่เป็นสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหาร สินทรัพย์ โดยไม่ต้องบอกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ดังกล่าว ไม่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้แต่อย่างใด อีกทั้ง ไม่เป็นการกระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๙ วิรrocสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชนูญติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๘ ตรี ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชนูญติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ และพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๗

นายมงคล สารภีน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ